לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם
בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה
לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי בני
ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי
הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם
ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על
כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר
וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו:
ויאמר יהוה אל משה עלה אלי
ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם
משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר
האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה
עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה אל
ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא

לעמא ית כל פתגמיא דיי׳ וית
כל דיניא ואתיב כל עמא קלא
חד ואמרו כל פתגמיא דיי׳
מליל נעביד: וכתב משה
ית כל פתגמיא דיי׳ ואקדים
בצפרא ובנא מדבחא
בשפולי טורא ותרתא
עשרי קמן לתרי עשר
שבטיא דישראל: ושלח
ית בוכרי בני ישראל ואסיקו
עלוון ונכיסו נכסת קודשין
קדם יי׳ תורין: ונסיב משה
פלגות דמא ושוי במזרקיא
ופלגות דמא זרק על מדבחא:
ונסיב ספרא דקימא וקרא
קדם עמא ואמרו כל די
מליל יי׳ נעביד ונקביל: ונסיב
משה ית דמא וזרק על מדבחא
לכפרא על עמא ואמר הא
דין דם קימא די גזר יי׳ עמכון
על כל פתגמיא האלין: וסליק
משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעין
מסבי ישראל: וחזו ית יקר אלהא
דישראל ותחות כורסי יקריה
כעובד אבן טבא וכמחזי
שמיא לבריר: ולרברבי בני
ישראל לא הוה נזקא וחזו ית
יקרא דיי׳ והוו חדן בקורבניהון
דאתקבלו כאילו אכלין
ושתן: ואמר יי׳ למשה
סק לקדמי לטורא והוי תמן
ואתין לך ית לוחי אבנא ואוריתא
ותפקידתא דכתבית לאלפותהון:
וקם משה ויהושע משומשניה
וסליק משה לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי׳: ולסביא אמר
אוריכו לנא הכא עד דנתוב
לותכון והא אהרן וחור עמכון
מן דאית ליה דינא יתקרב
לקדמיהון: וסליק משה לטורא
וחפא ענגא ית טורא:
ושרא יקרא דיי׳ על טורא
דסיני וחפהי ענגא שתא
יומין וקרא למשה ביומא

ית כל דברי יי׳ מצות פרישה והגבלה: ואת כל המשפ׳
שבע מצות שנצטוו בני נח ושבת וכבוד אב ואם ופרה אדומה
ודינין שנתנו להם במרה: ויכתב משה מבראשית
עד מתן תורה וכתב מצות שנצטוו במרה: וישכם
בבקר בחמשה בסיון: את נערי הבכורות: באגנות
שני אגנות אחד לחצי דם עולה ואחד לחצי דם
שלמים להזות אותם על העם ומכאן למדו רבותינו
שנכנסו אבותינו לברית במילה וטבילה והרצאת
דמים שאין הזאה בלא טבילה: ספר הברית מן
בראשית עד מתן תורה ומצות שנצטוו במרה:
ויזרק עניין הזאה ותרגומו ודרק על מדבחא לכפרא על עמא
ויראו את אלהי ישר׳ נסתכלו והציצו ונתחייבו
מיתה אלא שלא רצה הק׳ לערבב שמחת התורה
והמתין לנדב ואביהוא עד יום חנוכת המשכן
ולזקנים עד ויהי העם כמתאוננים ותבער בם
אש ותאכל בקצה המחנה בקצינים שבהם:
כמעשה לבנת הספיר היא היתה לפניו בשעת
השיעבוד לזכור צרתן של ישר׳ שהיו משועבדים
במעשה לבנים: וכעצם השמים לטהר משנגאלו
היה אור וחדווה לפניו: וכעצם כתרגומו לשון
מראה: לטוהר לשון ברור וצלול: ואל אצילי הם
נדב ואביהוא והזקנים: לא שלח ידו מכאן
שהיו ראויין להשלחת יד: ויחזו את האלהים
היו מסתכלין בו בלב גס מתוך אכילה ושתיה
כך מדרש תנחומא ואונקלוס לא תרגם כך. אצילי
לשון גדולים כמו ומאציליה קראתיך ויאצל מן
הרוח אשר עליו: ויאמר יי׳ אל משה לאחר
מתן תורה: עלה אלי ההרה והיה שם ארבעים
יום: את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורותם: כל שש מאות ושלש עשרה
מצות בכלל עשרת הדברות הן ורבינו סעדיה פירש
באזהרות שיסד לכל דבור ודבור מצות התלויות
בו: ויקם משה ויהושע משרתו לא ידעתי מה
טיבו של יהושע כאן ואומר אני שהיה התלמיד
מלוה את הרב עד מקום הגבלת תחומי ההר
שאינו רשאי לילך משם והלאה ומשם ויעל
משה לבדו אל הר האלהים ויהושע שהה אהלו
שם ונתעכב ארבעים יום שכן
מצינו שבירד משה וישמע יהושע את קול העם
ברעה ומכאן שלא היה יהושע עמהם: ואל
הזקנים אמר בצאתו מן המחנה: שבו לנו בזה
התעכבו שם עם שאר העם במחנה להיות
מזומנים לשפוט העם לכל אשר ירצו: חור בנה
של מרים היה ואביו כלב בן יפנה שנ׳ ויקח לו
כלב את אפרת ותלד לו את חור ואפרת זו
מרים כדאית׳ בסוטה: מי בעל דברים מי שיש
לו דין: ויכסהו הענן רבותי׳ חולקין בדבר

ישאומ׳ אלו ששת
ימים שמראש חדש
ויכסהו הענן להר
ויקרא אל משה ביום
השביעי לכבוד עשרת
הדברות [illegible]
[illegible]
[illegible]

החדש השני
למלך שלמה על
ישראל ויבן
הבית ליהוה:
והבית אשר
בנה המלך
שלמה ליהוה
ששים אמה
ארכו ועשרים רחבו
ושלשים
אמה קומתו:
והאולם על פני
היכל הבית עשרים
אמה ארכו על
פני רחב הבית
עשר באמה
רחבו על פני הבית:
[illegible]

חסלתא

והגביה וגולין שהיה משוכח מבחוץ ומכנס כך
[illegible]
[illegible]

חלוני שקפים אטמים ויבן על
קיר הבית יציע סביב את קירות
הבית סביב להיכל ולדביר ויעש
צלעות סביב: היציע התחתנה
חמש באמה רחבה והתיכנה
שש באמה רחבה והשלישית
שבע באמה רחבה כי מגרעות
נתן לבית סביב חוצה לבלתי
אחז בקירות הבית: והבית
בהבנתו אבן שלמה מסע
נבנה ומקבות והגרזן כל כלי
ברזל לא נשמע בבית בהבנתו:
פתח הצלע התיכנה אל כתף
הבית הימנית ובלולים
יעלו על התיכנה ומן התיכנה
אל השלשים: ויבן את הבית ויכלהו
ויספן את הבית גבים ושדרת
בארזים: [illegible]
[illegible]

חלונותיו כותנו שקופים לשון עתירה
[illegible]
[illegible]